

**UCHWAŁA NR .../.../15
RADY GMINY KOBIERZYCE**

z dnia 2015 r.

**w sprawie odpowiedzi na skargę Wojewody Dolnośląskiego z dnia 1 września 2015r. na
stwierdzenie nieważności ustaleń uchwały Rady Gminy Kobierzyce Nr VII/93/15 z dnia 24 kwietnia
2015r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego obszaru
położonego w północno-środkowej części wsi Chrzanów**

Na podstawie art.18 ust.2 pkt.15 ustawy z dnia 8 marca 1990r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z dnia 23 maja 2013r. poz. 594 tj. ze zm.) w związku z art.54 § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002r. prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2012r. poz. 270 - tekst jednolity ze zm.), uchwala się, co następuje:

§ 1. Postanawia się nie uwzględniać skargi Wojewody Dolnośląskiego z dnia 1 września 2015r. na uchwałę Rady Gminy Kobierzyce Nr VII/93/15 z dnia 24 kwietnia 2015r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego obszaru położonego w północno-środkowej części wsi Chrzanów.

§ 2. Odpowiedź na wyżej wymienioną skargę stanowi załącznik nr 1 do niniejszej uchwały.

§ 3. Wykonanie niniejszej uchwały, w tym reprezentację w postępowaniu sądowym wraz z prawem do ustanowienia pełnomocników procesowych powierza się Wójtowi Gminy Kobierzyce, który zapewni przesłanie niniejszej uchwały do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu.

§ 4. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Uzasadnienie

Celem podjęcia uchwały jest odpowiedź na skargę Wojewody Dolnośląskiego - Organu Nadzoru nr NK-N.4131.52.64.2015.MG z dnia 1 września 2015r., na uchwałę Rady Gminy Kobierzyce Nr VII/93/15 z dnia 24 kwietnia 2015r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego obszaru położonego w północno-środkowej części wsi Chrzanów.

Załącznik do Uchwały Nr .../.../15

Rady Gminy Kobierzyce

z dnia.....2015 r.

Załącznik nr 1

Skarżący: Wojewoda Dolnośląski - Organ Nadzoru, pl. Powstańców Warszawy 1, 50-951 Wrocław.

Organ: Rada Gminy Kobierzyce, Al. Pałacowa 1, 55-040 Kobierzyce

Odpowiedź organu na skargę na Uchwałę Rady Gminy Kobierzyce Nr VII/93/15 z dnia 24kwietnia 2015r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego obszaru położonego w północno-środkowej części wsi Chrzanów

Na podstawie art.54 §2 ustawy z 30 sierpnia 2002r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2012r., poz. 270 j.t. ze zm.) oraz w związku z pismem Wojewody Dolnośląskiego nr NK-N.4131.52.64.2015.MG z dnia 1 września 2015r., na które Przewodniczący Rady Gminy Kobierzyce - pismem nr BRG.0007.0003.2015.003.15 z dnia 17 września 2015r. - przesłał do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego akta sprawy oraz wyjaśnił, że w związku z uprzednim zaplanowaniem najbliższej sesji Rady Gminy Kobierzyce na dzień 16 października 2015r. - nie jest możliwe dotrzymanie 30-dniowego terminu udzielenia odpowiedzi - **Rada Gminy Kobierzyce składa odpowiedź na skargę** Wojewody Dolnośląskiego z 1 września 2015r. na uchwałę Rady Gminy Kobierzyce Nr VII/93/15 z dnia 24 kwietnia 2015r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego obszaru położonego w północno-środkowej części wsi Chrzanów, **wnosząc o oddalenie wyżej wymienionej skargi w całości.**

Uzasadnienie

24 kwietnia 2015r. Rada Gminy Kobierzyce podjęła uchwałę nr VII/93/15 w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego obszaru położonego w północno-środkowej części wsi Chrzanów, którą to uchwałę zaskarżył, pismem z 1 września 2015r. Wojewoda Dolnośląski zarzucając organowi naruszenie art. 9 ust. 4, art.15 ust.1, art. 17 pkt 4 oraz art.20 ust. 1 w zw. z art.28 ust. 1 ustawy z dnia 27 marca 2003r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2015r., poz. 199 j.t. ze zm.).

Organ nie podziela jednak argumentacji zawartej przez skarżącego w przedmiotowej skardze, podtrzymując tym samym w całości wyrażone dotychczas stanowisko w sprawie. Zarzut niezgodności ze studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Gminy Kobierzyce, dalej studium, ustaleń miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego obszaru położonego w północno-środkowej części wsi Chrzanów, uchwalonego uchwałą nr VI/93/15 Rady Gminy Kobierzyce z dnia 24.04.2015r., jest, w ocenie organu, nieuzasadniony.

Wskazać bowiem należy, iż zgodnie z art. 20 ust. 1 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego, *dalej miejscowy plan*, uchwała rada gminy, po stwierdzeniu, iż nie narusza on ustaleń studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego. Zgodnie z treścią art. 9 ust. 4 powołanej powyżej ustawy ustalenia studium są wiążące dla organów przy sporządzaniu miejscowych planów.

Uchwalone uchwałą nr XXXVI/418/09 Rady Gminy Kobierzyce z dnia 28 sierpnia 2009r., a następnie zmienione uchwałami: nr XIV/304/12 z dnia 23 listopada 2012r., nr IV/38/15 z dnia 21 stycznia 2015r. oraz nr VI/66/15 z dnia 27 marca 2015r. „*Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Gminy Kobierzyce*” na obszarach oznaczonych symbolem MN

dopuszcza jako przeznaczenie zamienne m.in. funkcję zabudowy zagrodowej [RM], które w miejscowym planie zostały jednak oznaczone symbolem [RU], którym to symbolem oznacza się obszary przeznaczone pod obsługę produkcji w gospodarstwach rolnych i ogrodnich. W ocenie organu oznaczenie obszarów symbolem [RU] a nie [RM], z uwagi na rodzaj przeznaczania gruntu, nie jest sprzeczne z zapisami studium, skoro w studium, jako przeznaczenie zamienne, dopuszczono zabudowę zagrodową.

Warto bowiem przypomnieć, iż w wyroku z 10 sierpnia 2011r. Naczelny Sąd Administracyjny w Warszawie, wskazał iż studium jest aktem kierunkowym, który wskazuje tylko kierunki zagospodarowania przestrzennego i cechuje się dużym stopniem ogólności. **To, że plan miejscowy ma być zgodny ze studium, nie oznacza jednak bezrefleksyjnego powielania w projekcie planu miejscowego postanowień, które zawarte zostały w studium. Sąd podkreślił jednak, iż stanowisko takie może mieć zastosowanie jedynie w takim zakresie, w jakim zapisy studium zawierają ogólne wytyczne oraz założenia polityki przestrzennej danej gminy** (por. Wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego w Warszawie z 10 sierpnia 2011r., sygn. akt II OSK 1077/1, nr Legalis 369762).

Uzasadniając wprowadzone w miejscowym planie zapisy, które kwestionuje skarżący, zwrócić należy uwagę na wyrok z 21 czerwca 2012r., w którym Naczelny Sąd Administracyjny w Warszawie stanął na stanowisku, że *„zakres i sposób tego związania uzależniony jest od ustaleń zawartych w studium, a mianowicie od zakresu i szczegółowości ustaleń w części tekstowej studium, a także stopnia powiązania części tekstowej z częścią graficzną. Prawdłowa wykładnia przepisu art. 9 ust. 4 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym oznacza zatem konieczność badania, czy w konkretnej sprawie mamy do czynienia z "innym" przeznaczeniem terenu w rozumieniu podobne, pokrewne, zbliżone do ustalonego w studium, co w określonych przypadkach mogłoby uzasadniać przyjęcie tezy o nieistotnym naruszeniu prawa, czy też z przeznaczeniem terenu w planie miejscowym całkowicie odmiennym od przyjętego w studium”* (por. Wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego w Warszawie z 21 czerwca 2012r., sygn. akt II OSK 853/12, LEX nr 1216778).

Właśnie o takim podobnym przeznaczeniu terenu mamy do czynienia na gruncie przedmiotowej sprawy. W ocenie organu w ramach funkcji zabudowy zagrodowej, która przewidziana została wprost w studium, **dopuszczalne jest przeznaczanie terenów pod zabudowę obsługi produkcji w gospodarstwach rolnych, hodowlanych, ogrodnich [RU].** Funkcje zabudowy zagrodowej [RM] i zabudowy obsługi produkcji w gospodarstwach rolnych, hodowlanych, ogrodnich [RU] są ze sobą spójne w zakresie przeznaczeń zamiennych.

Wobec powyższego takie powiązanie przeznaczeń terenów jest logiczne i należy uznać je za zgodne z treścią obowiązującego studium i za nienaruszające jego ustaleń. Zarzut, że takie odczytanie ustaleń studium jest zabiegiem interpretacyjnym jest zatem nieuzasadniony.

Ponadto, wskazane w skardze Wojewody Dolnośląskiego uchybienie w treści §12 ust.1 pkt1, który stanowi, że *„obowiązuje zapewnienie, we własnym zakresie przez właściciela lub władającego terenem, wymaganych standardów zamieszkiwania na terenach sąsiednich (zachowanie dopuszczalnego poziomu hałasu, wibracji, emisji zanieczyszczeń, uciążliwości transportu itp.)*, w zakresie braku przyporządkowania terenu objętego planem do kategorii terenów, dla których w przepisach rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 14 czerwca 2007r. w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku (Dz. U. Nr z 2014r., poz. 112, tj. ze zm.) określono dopuszczalne poziomy hałasu, jest również nieuzasadniony.

Należy bowiem wyjaśnić, iż wyżej wymienione rozporządzenie zawiera dopuszczalne poziomy hałasu dla ściśle określonych rodzajów terenów, z których żaden nie występuje w przeznaczeniu terenu objętego planem.

Wobec powyższego twierdzenia skarżącego również i w tym zakresie uznać należy za pozbawione podstaw.

Biorąc pod uwagę przedstawione wyżej argumenty należy uznać, iż przedmiotowa skarga Wojewody Dolnośląskiego na uchwałę Rady Gminy Kobierzyce nr VII/93/15 z dnia 24 kwietnia

2015 r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego obszaru położonego w północno-środkowej części wsi Chrzanów bezzasadna, a jako taka winna zostać oddalona.